

18 - 25 Οκτωβρίου από τη Δέσποινα Ζευκιλή dzevikli@athinorama.gr

ΤΈΧΝΕΣ

Μεταξουργείο, μέρος Β'

Περίπου ενάμιση μήνα μετά το opening της Μπιενάλε, το δεύτερο μέρος εγκαίνιων των γκαλερί, στο πλαίσιο του ReMap, στις 20 Οκτωβρίου, δίνει αφορμή για ένα ακόμη σαββατιάτικο γεύσιο στο Μεταξουργείο αλλά και μια επαναθεώρηση της κατάστασης από μια «κριτική απόσταση». Μεταξύ άλλων, θα εγκαινιαστεί το project της WVVV Black (Green) Box, που μας προκαλεί να κοιτάξουμε από την κλειδαρότρυπα την αλήθεια στον Κεραμεικό, και το χειροποίητο fashion εργαστήρι Max In - Min Out: The Reverse Shop των Liliana Sanguino, Lucy Dodd, Robin Schullie, Richard Battye, ένα πείραμα πάνω στην ανακύκλωση. Με νέες εκθέσεις από τις 20 του μηνός, συμμετέχουν οι γκαλερί Peres Projects (με έργα, μεταξύ άλλων, των assume vivid astro focus, John Kleckner και Kirstine Roepstorff), Johann Konig (ατομική Jeppe Hein), The Breeder (με την έκθεση «Tenderloin»), με έργα των Kimberly Clark, Στέλιου Φαιτάκη, Γιάννη Βαρελά, Παναγιώτη Λουκά κ.ά.), Loraini Alimantiri/Gazonrouge (με την έκθεση «Stronghold»), με έργα των Ροζίνας Μπαλτατζή, Ελένης Καμά, Lucas Lenglet, Ryan McLaughlin, Γιώργου Σαπουντζή), Ελένη Κορωναίου (με έργα των Aidas Bareikis, Thomas Helbig και Ευτύχη Πατσουράκη) και Nice & Fit, με τους Sophie Therese Trenka-Dalton και Anton Stoianov. Στο open air cinema, στις 20/10, η Χλόη Βαϊτσου παρουσιάζει το «Grundstueck» με τους Einsturzende Neubauten και στις 21/10 η Μπιενάλε έργα καλλιτεχνών της έκθεσης.

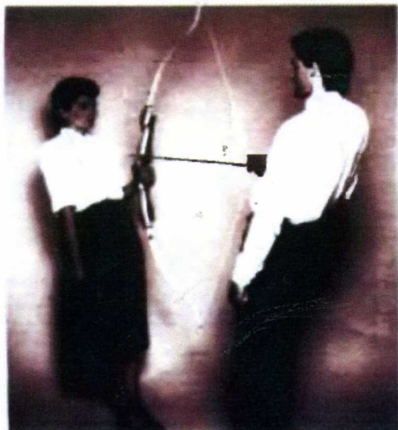

Αγόρασα τον Δάκη Ιωάννου...

Η αγορά και η κατοχύρωση ιστοσελίδων από καλλιτέχνες έχει αποτελεσμα ένα είδος guerilla online παρέμβασης στα γεγονότα και τα πρόσωπα των ημερών. Αν ψάχνοντας, π.χ., το site της Μπιενάλε της Αθήνας, πατήσεις στο Google το όνομα της έκθεσης destroyathens, αντί για την επίσημη ιστοσελίδα, θα βρεις πρώτα τα sites-έργα animation των Erasers (www.destroyathens.org) και του Άγγελου Πλέσσα (www.destroyathens.com). Ενώ μπαίνοντας στο www.dakisjoannou.com, θα διαβάσετε τη δήλωση: οι Erasers αγόρασαν τον Δάκη Ιωάννου για 15 ευρώ. Το athensbienale.com, πάντως, είναι προς πώληση – οι ενδιαφερόμενοι στείλτε e-mail στο m@manetas.com. Αλλιώς μπειτε στο www.athinorama.gr/absolutworld και πείτε τη δική σας άποψη για το τι είναι τέχνη στον ιδανικό κόσμο.

Η Αμπράμοβιτς κοιτάζει πίσω

Βίντεο και φωτογραφικά ντοκουμέντα από ιστορικές performances της Marina Abramovic παρουσιάζει η γκαλερί Karratos στο χώρο της στην οδό Αθηνάς ως τις 15 Δεκεμβρίου. Όπως δηλώνει η Abramovic, η έκθεση «Present-Past-Present» αποτελεί και για την ίδια ένα είδος αναδρομής στο παρελθόν αλλά και σε πρόσφατα έργα της, μια αφορμή να εξετάσει ό,τι έχει κάνει στη ζωή της με φρέσκα μάτια.

Τι κρατάμε από το σήμερα:

► Ποια στοιχεία του σήμερα θα παραδοθούν στο αύριο; Τι θα αποτελέσει την παράδοση του μέλλοντος; Τι θα κρατήσουμε και τι θα «πετάξουμε»; Με αυτά τα ερωτήματα η έκθεση «Παράδοση κατ' οίκον» στην Chear Art, σε επιμέλεια της Γκέλυς Γρυντάκη, αναζητεί τη διαδικασία της κατασκευής της παράδοσης με τα σημερινά δεδομένα. Συμμετέχουν οι Μανώλης Ηλιάκης, EmKai, Ελένη Θεοφυλάκτου, Χάρης Κοντοσφύρης, Σπύρος Τσακίρης, Μαρία Οικονομοπούλου, Νίκος Παπαδημητρίου και Μαρία Σαρρή. Σε ένα διαφορετικό, αλλά παράλληλο προβληματισμό, η ομάδα Blanco προτάσσει το σύνθημα «μάθε να γκρεμίζεις», ανοίγοντας διάλογο με διάφορες προσωπικότητες – από την αρχιτέκτονα Μαρία Θεοδώρου ως τον Αλέξη Τσίπρα της Ανοιχτής Πόλης και τον Ρένο Χαραλαμπίδη. Περισσότερα στο www.omadablanc.com/opinion.htm.

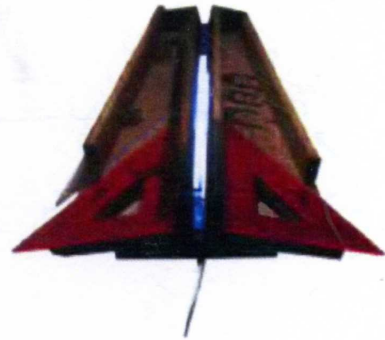
ΤΕΧΝΕΣ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΔΟΥΚΑ
ΣΤΗ LORAINI
ALIMANTIRI/GAZONROUGE

«ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΓΛΥΠΤΗΣ»*

Χρησιμοποιώντας κατά κύριο λόγο do-it-yourself υλικά, η Αναστασία Δούκα δημιουργεί γλυπτικές κατασκευές στα όρια ανάμεσα στο αφαιρετικό και το παραστατικό, που μοιάζουν μη ολοκληρωμένες, εν εξελίξει.

Οι συνθέσεις της παραπέμπουν σε διαφορετικούς χώρους χειρωνακτικής δημιουργίας (από το σχεδιαστήριο ενός αρχιτέκτονα ως το στελέ μιας μοδίστρας) αντλώντας παράλληλα μορφολογικά στοιχεία από ευρύτερες δομές – από την αρχιτεκτονική ως την αρχαιολογία. Στο έργο της Δούκα μπορεί κανείς να αναγνωρίσει επιρροές από καλλιτέχνες που επαναπροσδιόρισαν στη δεκαετία του '90 – με επίκεντρο κυρίως τη Γλασκώβη και την Καλιφόρνια (Jason Meadows) – στοιχεία της μοντερνιστικής γλυπτικής παράδοσης με αναφορά στο ναζαϊν, το low-tech, τη μουσική και την καθημερινότητα. Ορατές είναι επίσης οι σχέσεις της με μια νεότερη γενιά καλλιτεχνών από τη Γερμανία (Cosima von Bonin, Kai Althoff), που κατασκευάζουν κόσμους και χαρακτήρες δικής τους έμπνευσης με γκρότεσκα, εξπρεσιονιστικά ή ποιητικά χαρακτηριστικά, με έμφαση στο χειροποίητο και υλικά καθημερινής χρήσης. Τα «φτωχά» υλικά, η μουσική, οι τίτλοι των έργων και ιδίως το χειρωνακτικό στοιχείο στις κατασκευές της Δούκα ενισχύουν τη διαδικασία συναρμολόγησης και αποσυναρμολόγησης απομακρύνοντας τα έργα από στοιχεία που έχουν να κάνουν με τη μνημειακότητα. Παρότι τα νέα έργα της Δούκα διατηρούν μια συγγένεια, οπτική και διαδικαστική, με αυτά της προηγούμενης έκθεσής της, ο μεγάλος αριθμός τους μεταφέρει την προσοχή από τις

αναφορές κάθε έργου στη γενικότερη έννοια της κατασκευής και της συναρμολόγησης. Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου, η ενότητα αυτή είναι μια επανοκίνηση, όπου «τα έργα δεν στέκονται σιωπηλά πίσω από ένα δάκτυλο (MUGA), αντιθέτως, πυροδοτούν το μηχανισμό για εκείνη ακριβώς την ανάφλεξη που δεν πρόκειται ποτέ να γίνει αντιληπτή». Σε αντίθεση με την προηγούμενη έκθεση, που σου έδνε την αίσθηση ότι τα έργα συμπύκνωναν μια σκέψη, εδώ η καλλιτέχνης μοιάζει να επλέγει να σκεφτεί πάνω στο έργο της μέσα από μια πληθωρική παραγωγική διαδικασία. Γεγονός όχι απαραίτητα αρνητικό για μια νέα καλλιτέχνιδα που δείχνει διατεθειμένη να δοκιμάσει διαφορετικές κατευθύνσεις αντί να αναπαράγει στοιχεία της δουλειάς της τα οποία έχουν ήδη βρει θετική ανταπόκριση σε τοπικό επίπεδο.

Το ερώτημα που τίθεται είναι γιατί η ιδιουσυνκρασιακή αυτή συναρμολόγηση δεν ακολουθείται από μια αντίστοιχη ύψους παρουσίαση και φαίνεται να περιορίζεται σε μια απλή τοποθέτηση στο χώρο, χωρίς, όπως φαίνεται, να την απασχολεί το πώς ο χώρος επηρεάζει το έργο και αντίστροφα. Αντίθετα, στον κατάλογο-artist book τα έργα έχουν ενταχθεί σε ένα ευρύτερο σύνολο αναφορών. **Δ.Ζ. PROJECT SPACE Κεραμεικού 51 (1ος όροφος), Μεταξουργείο, 2105248077.**

* Φράση από το κείμενο του Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου στον κατάλογο της έκθεσης.

